

העיסקה שעשתה הממשלה עם יוסלה בוכמן

מלך ה"דויטשה ויטה" כובש את "הילטון"

הכיבוש ועסקו בעסקי שוק שחור, בעיקר במכירת מזון וסיגריות. יוסלה, שהיה בריון בעל שרירים, נמנה על קבוצה כזו של יהודים, שניהלה עסקי שוק שחור. אלה שהכירו אותו באותה תקופה נהנים לספר על התכסיסים שנקט בתנאי התחרות, ששררו אז בין סוחריו השוק השחור. הוא וחבריו היו מתחפשים כאנשי משטרה צבאית אמריקאית, שמם מארבים למכוניות של מבריחים ועוצרים אותם. אז היו מניחים למבריחים להמלט, בעוד שהם עצמם היו משתלטים על הסחורה ומזרימים אותה לשוק השחור. תוך זמן קצר צבר יוסלה בוכמן מספיק כסף כדי להתישב בפרנקפורט ולרכוש לי"עצמו את אחת המכוניות המפוארות ביותר שנראו אז בעיר. היתה זו מכונית קיזור פרייזר אמריקאית, שנשאה מספר ניו-יורקי. במכונית זו היה יוסלה מסתובב בעיר, מפיק על רשת שלימה של סוחרים בדולארים שחורים.

לא עבר זמן רב והוא הסתבך עם החוק. באחד הימים של שנת 1949, נדקר בפרנקפורט יהודי שהיה גובר של רשת מבריחים הדולארים. המשטרה המקומית גילתה כי היהודי נדקר אחרי שניסה לברוח כשבידו חק שהכיל כמה רבבות מארקים שהיו שייכים לרשת. יוסלה בוכמן נעצר אז כי חשוד בדקירה, אולם הוא שוחרר כעבור זמן קצר, אחרי שיהודי אחר הופיע במש"רדו, ונטל על עצמו את אשמת הדקירה. אותו יהודי נידון לשתי שנות מאסר. כשיצא מהכלא, הפך למנהל הכללי של עסקי יוסלה בוכמן. מעסקי השוק השחור

אושוויץ. כל משפחתו הושמדה שם בתאי הגזים, מלבד אחותו. הוא עצמו, נער גבה קומה וחסון, גילה כושר הסתגלות בלתי רגיל, החזיק מעמד במשך כשלוש שנים בתנאי המעצר באושוויץ עד ליום השחרור. הוא היה בן 18 כאשר הסתיימה המלחמה. יחד עם זרם הפליטים הגדול שנהר מפולין מערבה, הגיע גם הוא לגרמניה. אולם בעוד שהמבוגרים מבין הפליטים ברחו מכל מה שהזכיר להם את השואה, היגרו לארצות הברית וארץ-ישראל, היה יוסלה בין אלה שבחרו להשאר בגרמניה, לנצל את התנאים ששררו אז במדינה המובסת, שהיתה תחת כיבוש.

יהודים רבים שהגיעו באותה תקופה לי"גרמניה, ניצלו את קשריהם עם אנשי צבאות

בארץ ובעולם ישפשופו עיניהם בתימהון: יהיה זה יוסלה בוכמן, "מלך חיי הלילה" של פרנקפורט.

הברחות ושוק שחור

ה סיפור, כיצד הגיע יוסלה בוכמן, הניצול מחנה ההשמדה אושוויץ, תוך 25 שנים, ממעמד של פליט חסר משפחה וחסר בית למעמד של אחד האנשים העשירים באירופה, הוא אגדה מודרנית. רכישת מלון הילטון בתל-אביב, היא ללא ספק גולת הכותרת של אגדה זו.

יוסלה בוכמן, בנם של ליזור וחיה-שרה בוכמן מהעיר לודו שבפולין, היה נער בן 13 כשנשלח עם משפחתו למחנה ההשמדה

ה יקרה בתחילת החודש הבא. ה משאומתן החשאי, שהתנהל בחודשים הראשונים בין ממשלת-ישראל לבין קבוצת משקיעים יהודים מפרנקפורט, יגיעו לסיומו. קופת האוצר של המדינה תקבל כמה מיליוני דולארים ושרי-התיירות, בכבודו ובעצמו כנראה, יעניקו את מפתחות מלון הילטון בתל-אביב לבעליה החדשים.

בכך תגיע לסיומה הרפתקה כלכלית כושית של ממשלת-ישראל, שבמשך 10 השנים האחרונות השקיעה במה שנועד להיות מלון היוקרה של ישראל, קרוב ל-60 מיליון ל"י, מכספי משלם המיסים כמובן.

תמורת חלקה בחברת מלונות בינלאומיים בישראל (כ-90%), שהיא הבעלים של מלון הילטון בתל-אביב, תקבל ממשלת ישראל כ-6 מיליון דולאר במזומן ועוד כ-6 מיליון דולאר בתשלומים לטווח ארוך (עד 20 שנה כפי הנראה). מבלי להכנס לפרטים המסובכים והממייגעים של הקלקולציה, תקבל ממשלת-ישראל בסופו של דבר כ-10 מיליון ל"י פחות מהסכומים שהשקיעה במלון, אבל בכך תיפטר ממשלת ישראל סופית מהמנוגמנט האדיר התלוי על צוואר האוצר כאבן כבדה. זהו צידה האחד של הפרשה, הלאומי כלכלי. צידה השני, המרתק אולי יותר, קשור בבעליה החדשים של המלון, הדמות המסתתרת מאחורי מה שתואר עד כה בעיר תונים כ"קבוצת משקיעים מפרנקפורט". ה

איש הבורח מפריסומת והשווא להצלם, יתיי צב בתחילת החודש ה בא מול אורות הורקו רים כבעלי החוש של המלון היקר ביותר בישראל, ואנשים רבים

